29/01/2021

Η εορτή των Τριών Ιεραρχών στη Βασιλεύουσα

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα τιμήθηκε στο Σεπτό Κέντρο της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, την Παρασκευή, 29 Ιανουαρίου 2021, η μνήμη των Τριών Ιεραρχών και «Προστατών των Γραμμάτων», μία ημέρα νωρίτερα, καθώς το Σαββατοκύριακο ισχύουν περιορισμοί στις μετακινήσεις, στο πλαίσιο της προφύλαξης από το κορωνοϊό.

Ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης, χοροστάτησε στην Θεία Λειτουργία που τελέστηκε στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, συγχοροστατούντων των Σεβ. Μητροπολιτών Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου, Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, Μυριοφύτου και Περιστάσεως κ. Ειρηναίου, Μύρων κ. Χρυσοστόμου, Καλλιουπόλεως και Μαδύτου κ. Στεφάνου, Κυδωνιών κ. Αθηναγόρα, Σηλυβρίας κ. Μαξίμου, Σμύρνης κ. Βαρθολομαίου και Ισπανίας και Πορτογαλλίας κ. Βησσαρίωνος.

Τον πανηγυρικό λόγο της ημέρας εκφώνησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Ικονίου κ. Θεόληπτος.

Εκκλησιάστηκαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Σασίμων κ. Γεννάδιος, Άρχοντες Οφφικιάλιοι της Αγίας του Χριστού Μ.Εκκλησίας, ο Συντονιστής Εκπαιδεύσεως στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στην Πόλη κ. Ιωάννης Γιγουρτσής εκ μέρους της κ. Γενικής Προξένου, η Εφορεία, ο Λυκειάρχης και Καθηγητές της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής, Καθηγητές άλλων Ομογενειακών Σχολείων, καθώς και πιστοί από την Πόλη.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, **ο Οικουμενικός Πατριάρχης τέλεσε, όπως κάθε χρόνο,** τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των αειμνήστων Ιδρυτών, Ευεργετών, Εφόρων, Σχολαρχών, Καθηγητών, Διδασκάλων, Επιμελητών και μαθητών της Μεγάλης του Γένους Σχολής.

Στην ομιλία του ο Οικουμενικός Πατριάρχης **υπογράμμισε ότι η σημερινή διπλή εορτή "είναι μία ευκαιρία διά να ομολογήσωμεν και να ανανεώσωμεν την αμετάθετον πίστιν μας** και εις το άλλο χρέος, να διασώσωμεν αδιατάρακτον και πάντοτε ισχυρόν τον σύνδεσμον Εκκλησίας και Σχολείου, λειτουργικής ζωής και παιδείας, θυσιαστηρίου και έδρας, ο οποίος αποτελεί μακραίωνα παράδοσίν μας".

Στη συνέχεια, ο Παναγιώτατος τόνισε:

“Εις την δημιουργίαν της μοναδικής αυτής παραδόσεως, συνέβαλον καθοριστικώς οι Τρεις Ιεράρχαι, οι οποίοι, παραλλήλως προς την θεολογίαν, ηγάπησαν και εσπούδασαν και τα αρχαία ελληνικά γράμματα, τα οποία και έθεσαν εις την διάθεσιν της ιεράς επιστήμης.

Παρ᾽ ημίν δεν υπάρχει χωρισμός Εκκλησίας και Παιδείας, αλλά αλληλοσυμπλήρωσις και συμπόρευσις. Το σχολείον ευρίσκεται εντός του αυλογύρου της Εκκλησίας. Επί πολλούς αιώνας, μετά την προσχολικήν προπαιδείαν εις τα γόνατα της μητρός, αι πρώται σχολικαί τάξεις ήσαν οι νάρθηκες των Εκκλησιών και τα ασκητήρια των πεπαιδευμένων μοναχών, ενώ φλογεροί κληρικοί, περιερχόμενοι «πάσαν πόλιν και χώραν», εδίδασκον, εκήρυττον, ενίσχυον, ήνοιγον σχολεία και ανεπλήρουν τα ελλείποντα της παιδείας του Γένους.
Εις την στοιχειώδη εκπαίδευσιν, το πρώτον βιβλίον ήτο το ψαλτήριον. Η ανάγνωσις εγίνετο με ρυθμόν και ψαλμόν, τούτο δε, κατά τας συστάσεις των χριστιανών παιδαγωγών, διά να είναι ευχάριστος η διδασκαλία, αφού η ψαλμωδία είναι «γαλήνη ψυχών, βραβευτής ειρήνης, φιλίας συναγωγός και νηπίοις ασφάλεια». Δι᾽ αυτό εις την Καππαδοκίαν εγίνετο χρήσις του «ψαλλίσκω» αντί του «φοιτώ εις το σχολείον»”.

Υπενθυμίζοντας ότι η Πόλη υπήρξε, κατά τήν Βυζαντινή εποχή, το σπουδαιότερο πνευματικό κέντρο, ο Οικουμενικός Πατριάρχης επεσήμανε ότι η Εκκλησία και σήμερα εξακολουθεί να δείχνει το έντονο ενδιαφέρον της για την παιδεία και τη νεολαία.

“Αλλά, επειδή δεν πρέπει να επαναπαυώμεθα μόνον εις την προσφοράν και τα επιτεύγματα των παρελθουσών γενεών, η Εκκλησία συνεχίζει και σήμερον, όπου, όπως και όσον δύναται, να επιδεικνύη ζωηρόν και έμπρακτον ενδιαφέρον διά την μαθητιώσαν νεολαίαν και διά την επί υγιών βάσεων θεμελίωσιν της παιδείας, λυπείται δε βαθύτατα οσάκις διαπιστώνει απόπειραν διαρρήξεως των δεσμών Χριστιανικής παραδόσεως και παιδείας.

Η δε Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, περισσότερον πάσης άλλης Εκκλησίας, δικαιούται να τιμά την παρούσαν εορτήν των Γραμμάτων, διότι αύτη πάντοτε, και υπό συνθήκας ευνοικάς, και υπό περιστάσεις δυσμενείς, διά πολλών κόπων, θυσιών και μόχθων, διεφύλαξεν άσβεστον την δάδα της πατρώας παιδείας, της «πολλών χρημάτων τιμιωτέρας», παραλλήλως προς τον πυρσόν της πίστεως και της ευσεβείας. Και έπραξε τούτο η Μήτηρ Εκκλησία, διότι εγνώριζε «της παιδείας την δύναμιν προς όσα εστί λυσιτελή», ίνα κατά Μέγαν Βασίλειον είπωμεν, και εύρισκεν

εις αυτήν και τους λειτουργούς της πολυτίμους βοηθούς εν τη εκπληρώσει της σωτηριώδους αποστολής της”.

Ο Παναγιώτατος έκανε ειδική αναφορά στη σημασία του λειτουργήματος των εκπαιδευτικών, οι οποίοι μαζί με την οικογένεια και την Εκκλησία, “καλλιεργούν -και οφείλουν να καλλιεργούν— τας ψυχάς των μαθητών

τους και να τους αναβιβάζουν πλησιέστερον προς τον Θρόνον του Θεού”. Δεν παρέλειψε δε να αναφερθεί στις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι εκπαιδευτικοί, ιδιαιτέρως αυτή την περίοδο της πανδημίας.

“Γνωρίζομεν πόσον δυσχερές είναι το έργον του εκπαιδευτικού, καθώς η κοινωνία συχνά δεν αναγνωρίζει την προσφοράν του και ή τον ποτίζει το πικρόν ποτήριον της αγνωμοσύνης ή τον αδικεί, αποστερούσα αυτόν των απαραιτήτων μέσων διά την λυσιτελή άσκησιν του υπουργήματός του. Η δε σοβούσα πανδημία του κορωνοιού κατέστησε τας δυσχερείας ταύτας εντονωτέρας όχι μόνον διά τους διδασκάλους, αλλά και διά τους μαθητάς, λόγω της εξ ανάγκης μετατροπής της διά ζώσης εκπαιδεύσεως εις εξ αποστάσεως διδασκαλίαν. Χάρις εις την χρήσιν των νέων τεχνολογιών, τα παιδιά μας δύνανται να συνεχίζουν τα μαθήματά τους διαδικτυακώς. Ωστόσον, η στροφή εις την κατ᾽ οίκον εκπαίδευσιν ανέδειξε τόσον τας ανισότητας της προσβάσεως εις αυτήν διά πολλούς μαθητάς, οι οποίοι δεν διαθέτουν τον απαιτούμενον τεχνολογικόν εξοπλισμόν ή και σύνδεσιν εις το διαδίκτυον, όσον και τον γενικώτερον κίνδυνον αμβλύνσεως του αισθητηρίου διά την σημασίαν της προσωπικής σχέσεως και συνεργασίας διδασκάλου και μαθητού και του σχολικού περιβάλλοντος, καθώς και διά την καθοριστικήν σημασίαν της κοινωνικοποιήσεως της νέας γενεάς.
Σήμερον, περισσότερον από ποτέ, είναι αναγκαία η στήριξις γονέων, μαθητών και εκπαιδευτικών εις την αποστολήν τους και η εξασφάλισις ισοτίμου και ελευθέρας προσβάσεως εις ποιοτικήν ψηφιακήν εκπαίδευσιν εις όλους. Όταν λέγωμεν ότι τα παιδιά είναι το μέλλον, δεν πρέπει να λησμονώμεν ότι και αυτά έχουν παρόν, ότι έχουν τα ιδικά τους δικαιώματα, εδώ και τώρα, σήμερον. Συνεπώς, κατά την κατάρτισιν των σχεδίων ανακάμψεως εκ της πανδημίας, θα πρέπει να ληφθή μέριμνα, ώστε η ανθεκτική εις τον κορωνοιόν νέα γενεά να μην καταβάλη μακροπρόθεσμα βαρύ τίμημα, λόγω των κοινωνικών και οικονομικών επιπτώσεων αυτής της κρίσεως”.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησε ο Άρχων Πριμηκήριος της Μ.τ.Χ.Ε., Αθανάσιος Αγγελίδης, Πρόεδρος της Εφορείας της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.